

PROSTOR

zprávy
reportáže
názory
kultura
zábava
sport

časopis třineckého gymnázia

3. číslo

leden 1999

Bažantnice

Dne 12. prosince 1998 se v aule třineckého gymnázia konala bažantnice. Tato akce neměla se zvířaty nic společného (i když někteří jedinci ...). Ve zkratce řečeno šlo pouze o jakousi formalitu uvítání našich nových, malých, nezkušených studentů zvaných podle tradice - bažantů. Akce se ale nakonec zvrhla ve vzpomínky na loňské a letošní maturanty, kterých tam nakonec bylo více, než chudáčků bažantů. To jsem se ale odklonil od tématu ...

Bažantnice probíhala následovně. Co bylo na začátku vám tady nepovím, protože jsem přišel až na soutěže, které se zdály dosti nevydařené. To ale vůbec nevádí vzhledem k tomu, že bažantnice skoro nebyla (nebýt obětavé práce 6.C - pořadatelů). Po soutěži pustil pan profesor Marcel Gibiec, který měl na starosti zvuk, světelné efekty, nějakou hudbu a většina začala tancovat. V osm hodin nastoupila na pódium skupina, na kterou se většina z nás těšila - byla to skupina TOMBOUCTOU skládající se z části studenty našeho ústavu. Davy šílily při poslechu skupiny, kterou někteří slyšeli poprvé. Menší většina zúčastněných byla na taneční ploše a skandovala (zbytek seděl). Měli jsme tu čest si poslechnout několik písniček z jejich vlastní tvorby - např. remake megahitu "Máma" od Luneticu.

Myslím si, že se bažantnice mimořádně vydařila. A jsem rád, že na gymnázium vznikla tak skvělá skupina, jakou TOMBOUCTOU zajisté je.

HCA

WWW.EXTRAVÝZVA.CZ

Dramaturgie České televize přichází od nového roku s nabídkou programů pro mládež. Každé úterý od 17.00 hod na ČT 1 se v netradičních, strachově - adrenalinových disciplínách, utkají dvě čtyřčlenná družstva středních škol.

Již v prvním vydání, které bude zahájeno přímým přenosem z Kavčích hor, můžete vidět reprezentaci našeho města - družstvo třineckého gymnázia. Pod záštitou starosty města Ing. Igora Petrova a s pomocí Třineckých železáren a.s. jsme mohli absolvovat nejen velmi netradiční disciplíny, ale zároveň se podrobně seznámit s prací televizních štábů.

Prozrazovat něco bližšího není třeba. Věřím, že všichni zvědaví najdou čas a v úterý 5. 1. 1999 usednou v 17.00 k televizním obrazovkám. Soutěž by měla mít pokračování na síti Internetu (proto ten název), takže se do ní budou moci zapojit i další soutěžící.

V.L.

Taneční - R.I.P.

Jak jste si jistě všichni všimli, skončil nám základní kurs tanečních. Pro někoho je to vysvobození, pro jiného ztráta. Podívejme se, jak jsme se na taneční dívali v průběhu času.

První zmínka o našich tanečních se objevuje na přelomu let 97 - 98. Tenkrát, už ani nevím při jaké příležitosti, jsem na to zavedl řeč s jednou kamarádkou. Zde je tedy úryvek našeho rozhovoru: „... a co ty? Už máš partnerku?“ „Já? Z., vždyť je leden. Do tanečních času dost, nemyslíš? - Ty snad už máš partnera?“ „No, mám ...“

Tento fakt mě naprosto šokoval. Taneční začínaly někdy na začátku příštího školního roku a moje dobrá kamarádka se mě v lednu ptá, jestli už mám partnerku.

Další rozhovor o tanečních proběhl mezi námi TRAPASNÍKY někdy kolem dubna. Navrhoval jsem, abychom se jako správní extrémisti nezate-

žovali takovými problémy a nechali to proběhnout přírodní cestou, tzn. vybrat si partnerky na první lekci. Bohužel, náš drahý vůdce už v té době měl partnerku domluvenou, a tak nám to zcela zkazil. Moc se toho ovšem nezměnilo. Do konce roku jsme už o tom nemluvili.

Pak přišel čtvrťák. Plán byl jednoduchý. Na turistáku si nějakou fešandu určitě seženu. No, ne že by jich tam bylo málo, to ne, ale nějak jsem se k tomu nedostal. A taneční se blížily. Objevily se nepříjemné představy, že na mě zbude nějaká „hydra“. Ovšem nestalo se byl jsem zachráněn. Kým? Mou dlouholetou kamarádkou ze základky.

A potom už to přišlo. První lekce. Oblek, kravata, rozechvění, nervozita. Nakonec to však všechno dopadlo nadměru dobře. Počáteční strach se změnil v euforii. Tanec - to je prostě něco skvělého. Na konci první lekce

V tomto čísle

- Rozhovor se zást. ředitele
- Strava v jídelně (fakta)
- Učení - anketa
- Teorie blbosti
- Královna Růží
- Turecko, jaká je to země?
- Sportovní akce

jsem se už nemohl dočkat lekce další. Tak to šlo až do „pulkolony“. Tam se opět nějaká ta nervozita objevila. Ale i tam postupně opadla. Pamatuji si, že když jsem došel z „pulky“ domů, ještě tak do dvou v noci mi srdce pumpovalo na plné pecky. Tanec - to je prostě to pravé ořečové.

Tak to šlo pořád. Čím více se blížil konec, tím více jsem býval smutný. Co budu dělat až to všechno skončí? Kde se tady dají tančit klasické společenské tance? No, přece na plesech! A tak, když už taneční skončily, nezbyvá nic jiného než se těšit na plesovou sezónu. Taky jsem přišel na to, čím budu až budu velký - budu lvem salónu.

Flash Gordon

Tento časopis vychází každý měsíc Dáváme prostor všemu a všem

O učení

Na světě je jen jedna činnost, kterou prostě „žeru“ víc než cokoli jiného. Samozřejmě, všichni tušíte správně, je to učení a příprava do školy. V poslední době zjišťuji, že už bez toho prostě nemohu být, že už to potřebuji k životu. Ano, přiznám se, jsem závislý na učení, ale nestydím se za to, právě naopak, jsem na to nesmírně pyšný, protože učení je ta nejlepší, nejzábavnější a nejužitečnější činnost člověka, která vůbec existuje. Své přípravě na vyučování podřizuji úplně všechno, počínaje různých zájmů a koníčků, přes komunikaci se svým okolním prostředím, až po překonávání základních, primárních potřeb člověka a nedělá mi to žádné problémy.

Při takovém učení se dají prožít neuvěřitelně vzrušující příhody. Tak například jednou, ale to už bylo opravdu dávno jsem zažil něco neuvěřitelného. Představte si, jednou si takhle listuji svou nejoblíbenější knihou, kterou je bezesporu dvacetí osmi dílný Ottův slovník naučný a v tom se to stalo, náhle se mi zrak zamlžil nad tou spoustou písmen

a pak už si jen pamatuji jak jsem se praštil hlavou o svůj dvacetí osmi dílný Ottův slovník naučný. Hned jsem se s touto příhodou musel svěřit svému studijnímu deníčku, který si vedu již od základní školy a zapisuji si do něho takovéto podobné vskutku povedené příhody.

Velmi rád se s vámi podělím o několik zásad, kterými se já řídím při své přípravě do školy. Doufám, že si vezmete ponaučení.

Hned po skončení vyučování upalujte domů, tam se s nikým zdlouhavě nevybavujte a hned zasedněte k sešitům a učebnicím. Po krátkém ohmatání ihned začněte se studiem a důkladně se připravujte alespoň na týden dopředu. Neuškodí, pokud si nastudujete i látku, kterou jste ještě ve škole neprobírali. Toto provádějte až do pozdních nočních hodin, dokud sami neusnete nad stolem.

No a to je celé.

Ale už dost bylo srandy a teď vážně. Já se řídím heslem: „Neuč se, život tě naučí“.

OPBM

Anketa - učení(odpovídalo 80 studentů)

Učíš se rád?

ano (18), ne (51), někdy (9), podle toho co (2)

Učíš se každý den?

ano (37), ne (43)

Kde se nejraději učíš?

v pokoji(34), na posteli(19), u stolu(8), na WC(4), při rádiu(3), ve škole(3), u televize(2), na zemi(2), nikde(2), kde je ticho a klid(1), kde je teplo(1), ve vesmíru(1)

Jak dlouho se denně průměrně učíš?

15 min a méně(8), pod 1 hod(15), 1 hod a více(33), 2 hod a více(11), 3 hod a více(2), 4 hod a více(5), 10 hod a více(3), 24 hod a více(2), jak kdy(1)

Učíš se taky o přestávce a v jiných hodinách?

ano(44), ne(12), jen o přest.(4), někdy(20)

Máš raději písemky nebo zkoušení?

písemky(46), zkoušení(27), ani jedno(5), oboje(2)

Spoléháš při písemce na své znalosti nebo na taháky?

na znalosti(55), na taháky(5), jak kdy(5), na oboje(15)

Do kterého předmětu se učíš nejméně?

TV(29), ČJ(16), ZSV(10), NJ(7), IVT(6), M(5), AJ(3), HV(2), D(1), VV(1)

Do kterého nejvíce?

Bi(54), M(18), CH(2), NJ(1), D(1), LJ(1), AJ(1), TV(1), do všech(1)

Do kterého předmětu se učíš nejraději?

D(19), Bi(12), TV(8), ZSV(6), M(6), IVT(6), AJ(5), Z(4), ČJ(2), Vv(2), NJ(1), HV(1), Fy(1), LJ(1), do žádného(4), nevím(2)

Do kterého předmětu se učíš nerad?

M(23), Bi(17), CH(9), Z(7), D(5), TV(4), NJ(3), Fy(3), LJ(2) ZSV(1), Hv(1), ČJ(1), nevím(2), do všech(2)

Který je tvůj nejoblíbenější předmět?

TV(21), D(15), Bi(11), Vv(10), IVT(5), HV(4), AJ(3), ČJ(2), M(2), ZSV(1), Z(1), CH(1), žádný(2), všechny(2)

Který předmět nesnášíš?

M(25), Bi(13), CH(11), TV(8), D(5), Vv(3), Z(3), LJ(3), Fy(2), Z(1), ČJ(1), IVT(1), ani jeden(1), všechny(3)

Elen

Stravování ve školní jídelně (fakta)

Děkuji za prostor v PROSTORU k podrobnějšímu nahlédnutí do problematiky školního stravování. Anketa studentů a její vyhodnocení se závěry obsaženými v čísle 2, na straně 2, v posledním odstavci, údajně nedopadla pro dospělé dobře. Pokud by ale autoři znali všechny podmínky školního stravování, určitě by konečný výsledek nebyl až tak jednoznačný.

Zrušením dotace na jedno jídlo stoupla cena stravenky na 18,-Kč u mladších a 19,-Kč u starších studentů. Cizí stravníci, t.j. zejména důchodci, platí za jeden oběd 31,- Kč. Režijní náklady na jedno jídlo činily v minulém roce 10,20 Kč. Režijní náklady zahrnují vodné, stočné, el. proud, plyn, apod. Stálá cena stravenek vůbec nebere ohled na měnící se ceny základních surovin - potravin. Vedoucí jídelny zodpovídá kromě jiného za dodržování spotřebního koše -poměrného zastoupení určitého

druhu potravin. Měsíčně tedy vykazuje spotřebu těchto druhů potravin: maso, ryby, mléko tekuté, mléčné výrobky, tuky volné, cukr volný, zelenina, ovoce, brambory, luštěniny. Z uvedeného jasně vyplývá, že oblíbená „čína“ nemůže být každý den. Pro představu uvádíme normovanou spotřebu na jednoho strávnicka za 20 pracovních dnů (pouze oběd). Maso + masné výrobky, včetně drůbeže - 1,50 kg, ryby - 0,2 kg, mléko tekuté - 1,8 l, mléčné výrobky - 0,20 kg, tuky volné (oleje, máslo, margaríny) - 0,30 kg, cukr volný - 0,30 kg, zelenina - 1,95 kg, ovoce - 1,75 kg, brambory - 3,35 kg, luštěniny 0,20 kg.

Mít „čínu“ každý den nejde ani z finančních důvodů. Denní průměr, cena za provařené potraviny, činí 7 500,- Kč. Nejdražší jídla přesáhnou i částku 10 000,- Kč. Patří k nim třeba oblíbené kuře nebo roštěná. Každý pak snad

pochopí, že další jídlo může být pouze méně finančně náročné. Kupodivu nejsou nejlevnější jídla sladká, ale guláše. Nejlevnější přílohou jsou knedlíky. Není povinností žádného školního stravovacího provozu vařit výběr jídel. Je to naopak dobrá vůle našich pracovníků, která není nijak ohodnocena. V kuchyni zaměstnáváme pracovníce podle výkonu, tedy podle počtu skutečně uvařených obědů, na jednu pracovníci připadá 64 obědů včetně přípravy a úklidu. Pokud je k obědu maso musí začínat s jeho přípravou již v 5.00 hod ráno. Peníze, které mnozí studenti dostávají na stravenky končí často úplně jinde, jsou jediným z méně sledovaných příjmů „věčně chudých“ studentů.

Školní stravování považují za jednu z velkých vymožeností. Pro mnohé znamená jedině teplé jídlo za den. Nikde jinde bychom se za takovou cenu nenajedli. Položka za stravování spolkně

značnou část rodinných rozpočtů a tak bych byl rád, kdybychom si připraveného jídla vážili, dokázali vždy poděkovat těm, kteří nám je připravili. I kulturu stolování si můžeme lépe ohlídat. Každý by měl jíst tak, aby se na jeho místo mohl později klidně posadit i někdo jiný.

Podle námi zjištěných údajů se ve školní jídelně pravidelně stravuje ze 615 studentů 281 student, občas služeb školní jídelny využívá 62 studentů a 272 se nestravuje vůbec. Jako důvod nestravování udávají připravené jídlo doma, kolize rozvrhu s odjezdy autobusů apod.

Věřím, že tento příspěvek poskytuje hlubší náhled do problémů školního stravování, přispěje k lepšímu pochopení současného stavu a snad i přiláká další stravníky.

ředitel školy

Slovo šéfredaktora

Vážení profesori, milí studenti a čtenáři!

Je tady nový rok a taky třetí číslo našeho a hlavně vašeho časopisu.

S tímto číslem přicházíme s prosbou o zodpovězení ankety, která je na této stránce, a díky které můžeme udělat časopis pro vás lepším. Čím více bude lidí, kteří na tento dotazník odpoví, tím bude i větší náklad (více výtisků) tohoto časopisu. Záleží pouze na vás čtenářích. Vše se dozvíte ještě na této stránce.

V tomto čísle zabírají články s úvahovou tematikou větší množství Prostoru a doufám, že budou pro vás přínosem.

Přeji zajímavý a úspěšný nový rok

Kamil Mrázek

Anketa časopisu Prostor

Abychom věděli o čem chcete číst a jakou formou připravili jsme pro vás šest otázek. Prosíme vás o jejich zodpovězení a to na papíře, kde bude číslo otázky, odpověď a v záhlaví jméno a třída. Jména nebudou zveřejněna slouží pouze k potvrzení pravosti ankety. Čím více bude lidí, kteří odpověděli na tuto anketu, tím větší bude náklad (více výtisků) našeho časopisu. Předem vám děkujeme za jejich zodpovězení.

1. Líbí se vám tento časopis?
2. Napište pořadí zajímavosti z následujícího výčtu článků a rubrik v našem časopise?
Vědomosti profesorů, Exotické země, Z dokumentů Z.I.A. aneb přísně tajné, rozhovory s profesory, básničky, ankety, výroky slavných, kvíz, inzerce
3. O čem se chcete dozvídat v tomto časopise?
4. Která z oblastí vás zaujme v časopisech (napište v pořadí od nejlepší po nejhorší)?
Zprávy, Názory, Rozhovory, Komentáře, Reportáže, Zajímavosti, Kultura, Zábava, Sport
5. Co byste přidali nebo naopak nedávali do časopisu?
6. Chtěli byste v našem časopise mít soutěže?

Papír na který jste odpovídali předejte Kamilu Mrázkovi ze 4.B

<http://members.xoom.com/sketa>
časopis nezávislých novinářů

„Prostor“ také ve školní knihovně

Představte si to ticho, kdyby lidé říkali jen to, co vědí.
(K. Čapek)

Ó, jak krásné, vědět jednu věc, nebo dokonce dvě.
(Molière)

Nešťastný ten, jehož moudrost nikomu neprospěje.
(Walther)

Bezplatná inzerce

Prodám nepojízdný invalidní vozík.
Zn.: Nevhodný dárek.

Filip Malík, 4.A

Sháním pánský levý papuč, číslo 9.

Jiří Bobek, 4.A

Prodám vlasy, rok výroby 1982. Ve 100% stavu. Při rychlém jednání 50% sleva. Dále zuby rok výroby '84, '86, '91 (možná i prosinec 98).

Igor Nikolov, 4.A

Prodám starší dioptrické brýle. Zn.: Nutno zkusit.

Jiří Bobek, 4.A

Koupím českou počítačovou hru „Stíny nad Rivou“.

Cena do 600,- Kč.

Filip Malík, 4.A

Najdu tě? Jsem čtvrták atletické postavy. Záliby: zvířata, příroda, táborové ohně. Zn.: Už dost samoty!

Sekula, 4.A

Sháníte nějakou věc, chcete něco prodat nebo vyměnit. Je tu pro vás **bezplatná inzerce.**

Inzeráty přijímá
Jan Chrastina (IV.B)

Šéfredaktor
Kamil Mrázek

Redaktoři

Jan Nieboras
Jana Štěpánková
Lenka Brudná
Natálie Bialoňová
Zdeněk Verner
Roman Korzec
Jan Chrastina
Milan Orálek
Marie Drongová
Kateřina Bujdošová
Petr Ščigel
Korektoři
Natálie Pozdišková
Táňa Křenková

Grafická úprava
Kamil Mrázek

3. číslo vyšlo dne
5. ledna 1999,
vychází každý měsíc,
uzávěrka dalšího čísla:
25. ledna 1999

čtvrté číslo vyjde:
2. února 1999

V příštím čísle:

Rozhovor s profesorem
Ing. Ivo Kantorem

Tipy

Anketa

nechte se překvapit...

Pokud chcete přispět svým názorem, myšlenkou, návrhem, článkem, tak neváhejte. Dáváme prostor všem a všemu.

Připomínky nebo návrhy k časopisu sdělte někomu z členů redakce.

Rozhovor se zástupkyní ředitele Mgr. Vilmou Sikorovou

Jako každý měsíc i tento jsme položili pár otázek jednomu z profesorů této školy. Tento měsíc to je paní zástupkyně ředitele Mgr. Vilma Sikorová.

- Jak jste se vlastně dostala na post zástupce ředitele?
Bylo mi to místo nabídnuto a já je přijala.
- Jaké starosti (jakou práci) přináší vaše povolání?
Povolání učitele přináší zajímavou, pestrou, ale i náročnou práci, která nikdy nekončí. Musím přiznat, že se mi splnilo přání z dětství – stát se učitelkou.
- Co vás nejvíce těší na práci učitele?
Těší i trápí zároveň: jste to vy, studenti a hledání cesty k vám. Každodenní setkávání obohacuje obě strany, i když studenti to zřejmě přiznají až později.
- Učila jste za svou profesorskou kariéru jenom na této škole?
Ano. Učím na této škole už pěknou řádku let – je to 22. rok mé pedagogické kariéry. Jiné typy škol jsem si ozkoušela jen v rámci pedagogické praxe na vysoké škole.
- Jak se vám spolupracuje s ředitelem a panem zástupcem?
Věřím, že spolupráce je dobrá. Vše musí fungovat a my máme práci rozdělenou.
- Ve které třídě nejraději učíte?
Nemohu jednoznačně odpovědět, protože to prostě nejde. Mám ráda živé třídy, kde je možno navázat kontakt, třídy, které reagují a spolupracují. Je zajímavé po sobě střídat např. první a šestý ročník ... Snažím se vždy „naladit“ správně. Úspěšnost posoudí studenti sami.
- Jaké předměty učíte?
Začínala jsem hlavně výukou tělesné výchovy, která tvořila většinu mého úvazku. (Myslím, že současní studenti to vlastně ani nevědí.) V aprobaci mám ještě ruštinu a angličtinu. Angličtina je teď mým jediným předmětem.
- Máte dost volného času?
Myslím, že záporná odpověď nepřekvapí nikoho. Těším se vždy na volné dny a prázdniny stejně jako vy.
- Jaké máte koníčky?
Sport, angličtina, rodina, čtení. (Není to pořadí.)
- Sportujete? Proč si myslíte, že člověk má rád nějaký sport?
Nejraději hraji volejbal a tenis. Myslím, že člověk potřebuje odreagování, psychické uvolnění, radost ze hry, která je úměrná radosti z vítězství. Ale ani porážka by neměla nikoho odradit, vždyť prohrát někdo musí. To nejdůležitější je hýbat se anebo podle p. Coubertina zúčastnit se.
- Myslíte si, že naše škola má velké nároky na znalosti studentů?
Náš typ školy má široký záběr předmětů, tudíž i znalostí a vím, že studium je náročné. Je dobré stanovit si prioritní předměty podle budoucího zaměření vysokoškolského studia a těm se věnovat maximálně.
- Jak dlouho by se podle vás měli studenti doma učit?
Domácí příprava se nedá nařídít. Ale učit by se studenti měli – ve vlastním zájmu. Jak dlouho? To by měl vědět každý sám.
- Jak dlouho jste se v mládí učila do jednoho předmětu (průměrně)?
Určitě jsem se doma učila. Ale jak dlouho? To už si nepamatuji. Z hodiny na hodinu jsem se také nepřipravovala, vždyť jsem byla zkoušena minule... To asi znáte, ne?
- Jaký byl váš nejhorší předmět ve škole?
Nejhorší? Asi deskriptivní geometrie a někdy biologie.
- Jaký byl váš nejoblíbenější předmět ve škole?
Jazyky a samozřejmě tělesná výchova.
- Co vás může nejvíce urazit?
Podvody a lži. A vadí mi lidská závist a neúcta k práci druhého.
- Kdo je u vás doma šéfkuchař?
Určitě já. Čekali jste jinou odpověď?

Děkujeme za odpovědi

Jana Štěpánková, Natálie Bialoňová

Pozn.: V příštím čísle položíme otázky panu profesoru Ing. Ivo Kantorovi.

Zdravit či nezdravit

Dobrý den. Možná, že se vám bude zdát takovýto začátek úvahy poněkud zvláštní, ale právě Dobrý den je to, o čem bych chtěl něco napsat, protože na jeho význam se (alespoň podle mého názoru) mnohdy zapomíná.

Co to vlastně Dobrý den je? Vzdělanec by řekl, že je to automatizovaný výraz a mnoho dalších údajů, mě ale bude stačit, když si zapamatujete, že je to pozdrav. Skládá se ze dvou slov: dobrý a den. Obzvlášť bych vyzdvihl slovo dobrý. Dobrý hraje v pozdravu hlavní roli a právem někteří lidé místo slova den zopakují dobrý. Na pozdrav dobrý den nám pak odpoví Dobrý, dobrý. Těchto lidí bychom si měli vážit. Je vždy velmi potěšitelné zjistit, že nám někdo přeje něco dobrého, zvlášť v době, kdy na sebe lidi moc hodní nejsou. Určitě i vy znáte někoho takového ve svém okolí. Den má ve srovnání s Dobrým zanedbatelný význam, protože se dá snadno nahradit například slovy ráno, dopoledne, poledne nebo i večer.

Proč bychom si ale nepopřáli dobrý delší časový úsek, nic to nestojí a druhého to určitě potěší. Tak tedy Dobrý týden, zní to sice divně, ale já půjdu ještě dál. Stačí se nadechnout a říct: Dobrý rok. Až budete někdy sami, zkuste si to taky říct, natrénujte si to, a pak to můžete použít ve společnosti. Uvidíte, jak budou všichni překvapeni.

Je zajímavé, že se Dobrý den neomezil pouze na naše zeměpisné šířky, ale že se jeho bratři rozšířili takřka do celého světa. Pokud má bratry, musí mít s nimi společné rodiče. Má jich více, než je obvyklé. Jsou jimi láska, sympatie, přátelství a dobrá nálada. Kéž by jich i v každém vašem pozdravu bylo co nejvíce.

Co napsat na závěr, snad jen zdravte, kde můžete, nemůže vám to uškodit. Přeji vám Dobrý život.

Čermen

Královna Růží (pokračování)

Neměl na vybranou. Musí skoncovat s tím citem, kterému se říká láska. Ale jak? Copak on věděl, jak se láska zabíjí? Ne. Přestal na Ni myslet a srdce ho bolelo. Jakoby mělo odpadnout. Jakoby mělo odpadnout teď. Ale vydržel to. Pak ho ale přepadl divný pocit...

Stojím před černou růží

a v mokřých dlaních

dusím slzy.

S kyselým úsměvem na rtech se ptám:

„Co se děje?“

A růže neodpovídá.

Neodpovídá, protože láska umírá

a nikdo o tom neví.

Růže uvadá.

Černá barva bolí. Proč?

Proč všechno bolí?

Když láska kvetla

a červenou se pýřila,

bolelo to. Bolelo to.

Teď, když zmožen klečím

před černou růží,

si uvědomuji, co se stalo.

Láska nesmí zemřít.

Z mých dlaní stekla slza.

A po ní další. Řekl jsem

„Odpusť mi, růže.“

Zavřel jsem oči

a snažil se nevnímat bolest.

Hrdost, to je to, co musím zabít.

Otevřu oči a vidím

červenou růži.

Krásnější než kdy před tím.

A za ní stojí,

zahalena v mlžný opar,

Královna Růží.

Vždyť Ona se vrátila! Proč to udělala? Snad proto, aby ho hned mohla opustit a zanechat ho jeho ostudným myšlenkám. Ne!

Neodcházej! Ale bylo pozdě. Již odešla. Navždy? Bolí to. Hodně to bolí. Klekl si do špinavé kaluže...

Vybledlé barvy červené růže

a rozpukané srdce

staly se Ti jedinou památkou

na minulou lásku.

Vybledlé barvy červené růže

a její ostré trny

drásají Tvé vzpomínky do ruda.

Vybledlé barvy hořící růže

pálí Tvé svědomí a bolest neustoupí.

A zvadlá růže páchne.

Jako láska, která je nekonečná.

Jako láska, která není vzájemná.

A když vybledlé barvy zvadlé růže

znovu nabydou svých obrysů,

pak Ty již tady nebudeš.

A vybledlé barvy červené růže

budou žít pod zavřenými víčky.

A červená růže zvadne. Opět.

--

Vybledlé barvy červené růže

již nejsou,

a bolest vyhasla.

(pokračování příště)

Černý Princ

Exotické země - Turecko Jaký je to národ, jaké má národní zvyky?

Cizince určitě v Turecku překvapí, že ve velkých městech jsou obchodní domy, na kterých jsou nápisy (loga) v různých jazycích. Není výjimkou, že můžete spatřit nápisy ve slovanských jazycích jako např. v polštině.

Turecko je velmi islámská země a je tam hodně mešit s minarety. I v malých vesničkách o několika obyvatelích je alespoň jedna. V městech jako je Istanbul se nachází i jedna z nejznámějších tzv. Modrá mešita s šesti minarety.

Když se rozhodnete mešitu navštívit, musíte si vybrat turistům přístupnou, ale bez příslušného oblečení by vás do ni nepustili. Muži musí mít dlouhé kalhoty, ženy dlouhou sukni a přikrytá ramena.

V Turecku jezdí spousta aut a taxíků. V případě, že se rozhodnete přejít přes cestu, tak ... máte smůlu. Přečty pro chodce nenajdete, a když náhodou narazíte na semafor a náhodou svítí zelená pro chodce, tak se vám zdá, že ohluchnete z toho hrozného kraválu, který způsobují klaksony aut.

Turisté a obchodníci hlavně

z Evropy nezapomenou při návštěvě Turecka na velké bazary, ve kterých naleznete nejrůznější zboží za velmi nízké ceny. Mohu vám říct, že 80 % zboží na českých trzích a burzách je z Turecka.

Musíte si dávat pozor dokonce na zloděje lidí. Už se stalo, že se v Turecku ztratilo pár cizinců, ale nemusíte se bát, není to tak hrozný jak to vypadá.

Na závěr jednu příhodu.

v pozadí Modrá mešita (Fantomas)

Procházím se uličkami města a na jednu slyším hlas z mešity. Většina lidí (kromě cizinců) mizeli z ulic. Bylo to fajn, protože

nastal klidný čas (bez vtahování do obchodů) na procházení po městě.

Hlasu předčítajícího nevěnuji pozornost až najednou v zapadlé uličce vidím před obchůdkem, jak prodáváč klečí na koberečku obrácený k Mecece a zvedá hlavu, ruce nahoru a dolu. Nezajímalo ho jestli si někdo chce něco koupit nebo ne. Usoudila jsem, že když nastane hodina předčítání, tak pravoslavné muslimy nezajímá nic, ani zákazníci, jenom kobereček směr Mecca a modlitby.

Fantomas

Mnozí spisovatelé, zvláště básníci, jsou rádi, myslí-li se o nich, že tvoří v jakýchsi záchvatech podobných šílenství, v jakési exotické intuici, a za žádnou cenu by nechtěli, aby publikum nahlédlo za kulisy, na ten velmi namáhavý a obtížný postup kompozice, kdy vhodná myšlenka přichází teprve v posledním okamžiku, když nesčetně jiných bylo zavrženo; na ten opatrný výběr, na ty bolestné výskřety, jedním slovem na všechno to zdoluhavé a obtížné manipulování s vnějším aparátem, jehož je potřebí.

(Poe)

“Nikdo není dokonalý” v kulturním domě TRISIA (někteří lidé jsou zvláštní)

Dne 8. prosince 1998 v 19⁰⁰ hod. se v kulturním domě TRISIA odehrával pořad Jiřího Krampola „Nikdo není dokonalý“ a později nám bylo jasné, proč má takový název. Na tohle představení jsme se vydali pouze s jedním cílem, udělat s hlavním protagonistou interview. Vše bylo zařízené a my se vydali směr kulturní dům. Měli jsme přijít hodinu před vystoupením. V uvedený čas jsme dorazili na místo, ale pan Krampol ještě nebyl přítomen. Přišel zhruba o 40 minut později. Jakmile mu bylo sděleno, že bychom s ním chtěli udělat rozhovor do časopisu a už na něho čekáme tak dlouho, řekl, že nemá náladu. Po skončení představení dával „už s náladou“ autogramy. Poté jsme úplně změnili na Jiřího Krampola názor, který by vám měl být jasný. To k našemu cíli, ať vidíte jak jsou někteří lidé zvláštní.

Ale zpět k představení. Trvalo skoro dvě hodiny a nenačela ho televize. Hosty Jiřího

Krampola byly Uršula Kluková a Jana Šulcová, které vyprávěly na témata dětství, cizí země, jazyky a trapasy. Po každém tématu Jiří Krampol vstal a šel se zeptat publika na pár otázek ze všeobecných vědomostí. Byly to tak složité otázky, až se zdálo, že v Třinci jsou sami nevzdělaní lidé.

Z našeho pohledu vypadal tento pořad na dvě hodiny dlouhý a začínali jsme se nudit. Krampol a jeho hosté mluvili na daná témata a to bylo všechno. V sále chyběla obrazovka, kde by diváci shlédli lidi odpovídající na zajímavé otázky přímo z ulice, což nás velmi mrzelo...

Tento článek jsme uveřejnili, abyste pochopili, že všechno nemusí vždy dopadnout tak, jak jste si to představovali. A interview s Jiřím Krampolem nás opravdu překvapilo, samozřejmě třínecké představení „Nikdo není dokonalý“ taky.

Kamil Mrázek, Pepa Mauglí

Vánoce aneb jak to vůbec bylo

Vánoce nejsou původně svátek křesťanský, ale pohanský. Po nejdelší noci, která nastává 21. prosince, oslavoval „zrození Slunce“, nebo-li počátek nového roku. Říkalo se mu svátek slunovratu, protože uctíval den, kdy se začínala krátká noc, světlo zvítězilo nad tmou a život nad smrtí. Tvořil proto i důležitý předěl mezi starým a novým rokem hospodářským.

Slunovrat byl jedním z hlavních svátků už za starých Řeků a Římanů. O několik století později křesťané „boha Slunce“ nahradili božským děťátkem a původní svátek určili za den jeho narození, které se poprvé v kalendáři objevilo v roce 336 našeho letopočtu. Vánoce v podobě svátků slavicích příchod Spasitele se ale ustálily až kolem roku 800 našeho letopočtu.

Tradice oslav slunovratu se z křesťanských Vánoc vytrácela jen pomalu, a tak například až do šestnáctého století u nás začínal nový den narozením Páně. Samotný Nový rok – tedy dnešní první leden – byl pouhým osmým dnem vánočních svátků, jejichž období končilo o Třech králich.

Přestože se církev po staletí snažila pohanské kořeny Vánoc potlačit, některé zvyky opředené pověrami přetrvávaly dodnes. Zřejmě nejznámější je předvídaní budoucnosti pouštěním skořápek či házení střevíce. Pohanský původ má i tradice převleků, která se dodnes uplatňuje zejména v mikulášských a masopustních maškarních průvodech.

AJA

Několikrát jsem si vyměňoval názory s jistým idiotem a zdá se mi, že jsem zhloupl.
(Shaw)

Vědomosti profesorů

Jako každý měsíc i tento jsme vyzkoušeli tři profesory ze základních znalostí oborů, které učí.

Pro matematiku to byla Mgr. Dagmar Mannheimová, pro zeměpis Mgr. Marcel Gibiec a pro ZSV - překvapení. Tázaný měl být profesor PhDr. Jan Bujok, ale ten odmítl na tyto hloupé otázky odpovídat. A tak jsme oslovili PhDr. Šárku Pilchovou. Všem odpovídajícím děkujeme, že odpověděli. Tato rubrika by měla ukázat, kolik mají profesori znalostí a jaký mají smysl pro humor. Hlavním důvodem zavedení této rubriky byla zábava, a pravda trochu vyzkoušet znalosti. Nikdo neví všechno... KM

Otázky:

1. Jak vypočítáte objem krychle?
2. Kolik má trojúhelník těžnic?
3. Co je to litosféra?
4. Jaké znáte 2 základní pohyby Země?
5. Jaký je poloměr Země?
6. Kdy byl dokončen vývoj planety Země?
7. Jako předponu má 10¹²?
8. Jak byste definoval(a) slovo melancholik?
9. Víte, jak zní slib prezidenta ČR? (aspoň část).
10. Kdo byl Sigmund Freud?

Správné odpovědi:

1. $V=a^3$, 2. tři, 3. kamenný obal Země, 4. rotace Země kolem vlastní osy a oběh Země kolem Slunce, 5. 6 378 km, 6. před 4,6 miliardami let, 7. tera, 8. člověk, který je pomalý, uzavřený, nepřizpůsobí se, patří k typům slabým, 9. Slib zní: Slibuji věrnost ČR. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj úřad budu zastávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí., 10. psychiatr (psycholog)

Odpovědi profesorů:

Mgr. Dagmar Mannheimová

1. $V=a^3$; kde a je délka hrany.
2. tři
3. nevím
4. okolo vlastní osy, okolo Slunce
5. 6 378 km
6. Vždyť se ještě vyvíjí. Nevím
7. mega
8. je smutný, pesimistický
9. Nevím. slibuji, atd.
10. biolog

Mgr. Marcel Gibiec

1. To jsme se učili na střední škole. $V=a^2 \times b^2$
2. tři
3. Kamenný obal Země. Nebo jestli to chcete podrobněji, tak...
4. rotace kolem své osy, oběh kolem Slunce
5. 6 378 km
6. před 4,6 mld. let
7. Miliarda. Ale předponu nevím.
8. Člověk, který podléhá náladám = náladový člověk (stručně).
9. To je napsané na těch obrazech, že? Nevím.
10. Psychoanalytik

PhDr. Šárka Pilchová

1. $V=a^3$
2. tři
3. To je ta nějaká vnitřní část zemské kúry – ne kúry – ta je na povrchu. Jádro a nad tím je litosféra. Litosféra je jeden z obalů Země.
4. Pohyb kolem slunce, kolem vlastní osy.
5. 6300 a něco
6. To už je dokončeno? Není ještě dokončeno.
7. Nevím.
8. Temperamentní typ, uzavřený, který na sebe vztahuje neúspěchy své i cizí – klade se je za vinu. Žije ve vlastních představách.
9. To je moc dlouhé. Slibuji věrnost státu a občanům. Budu zachovávat ústavu této Země.
10. Rakouský psycholog, psychiatr českého vlastně moravského původu. Řešil vztah vědomí a podvědomí. Katy

Z dokumentů Z.I.A. aneb přísně tajné

Teorie blbosti aneb nikdo není chytrý

Blbost, co je to? Kde se tu vzala?

Dloholeté zkoumání člověka vedlo k cíli, že hlavu kterou nosí (spíše je zakořeněna na krku) nemá jenom pro parádu. V hlavě se zrodil zázračný orgán. Vědci mu začali říkat mozek. Málo kdo z vás ví, že mozek je zkratka, která znamená Mentální Objekt Zmatků Efektivně Koordinující. Ze zkoumání mozku došli vědci k závěru, že produktem tohoto orgánu je myšlení. Zajímavé na slově myšlení je to, že obsahuje určitého tvora. Odtud se odvozuje, že někdo má myšší mozek. Všichni tvorové mají mozek ve kterém se tvoří dobré, ale i špatné myšlenky. Špatným myšlenkám se začalo říkat blbosti a dobrým zase chytrosti. Chytrý člověk je tudíž člověk, který produkuje chytré myšlenky a blbý člověk produkuje špatné myšlenky

Proč se produkuje blbosti a jak poznáme, že to jsou špatné myšlenky? Lidé ze Z.I.A. na to nepřišli. Bude to dlouhou záhadou. Nikdo neví jak se pozná blbost a jak vznikla. Víme však to, že lidé myslící špatně se rozšiřují čím dál tím rychleji. Příмым důkazem pro obyvatelé této planety je Z.I.A. Pro lidi je blbost všechno to, co je v rozporu s určitými pravidly, které nikdo nestanovil, tudíž každý může považovat za blbost něco jiného a tak si uvědomte, že na světě můžeme být všichni pro všechny blbci. Právě Z.I.A. je pro společnost chápána jako organizace vymykající se všem pravidlům a chápání každého člověka. To ovšem každý ať posoudí sám.

Z této teorie vyplývá, že každý člověk chápe blbost jako něco jiného a tudíž všichni můžeme být v očích všech hloupí. Neexistuje blbost, pouze my si ji ve svých představách a nepsaných pravidlech vytváříme. Pokud uvěříme, že něco co uděláme není blbé, blbost zanikne.

agent Z.I.A.

A je tady nový rok...

Milí přátelé, před pár dny jsme se rozloučili s rokem tisícím devíti stým devadesátým osmým a přivítali jsme rok 1999. Co vlastně přišlo s tímto novým rokem?

Snad jste si všichni dali při novoročním přípitku nějaké předsevzetí. Co od toho předsevzetí očekáváte? Asi je to významná chvíle, kdy by člověk měl splnit vše, co si v té chvíli umínil. Možná si myslíme, že nám stojí za to udělat něco pro naše dobro, nebo pro dobro někoho jiného. Ale řekněte mi, co se změní tím předsevzetím? Nebo ještě jinak, co se vůbec

změní, když je tady nový rok?

Všchno je stále při starém: zůstávají nám stejné radosti, stejní přátelé, kamarádi, stejné starosti s učením, stejné problémy, lásky, trápení... Jak vidíte, nic se nemění. Jen do sešitu budete psát nové číslo: 1999.

Proč se tedy tolik slaví nový rok? Podle mne si snad všichni bez výjimky slibujeme od nového roku něco jiného, odlišného od toho starého. Něco, co bude ještě lepší, než to bylo minule. Něco, co se nám nepodařilo a v co doufáme, že se nám podaří. Mnozí lidé dokonce

Neochotný student! Proč? aneb novinář se nikdy nevzdá.

V tomto čísle jsme vám chtěli sdělit, jak těžké je to mít individuální studium, jak těžké je zvládat obojí: školu i svůj koníček (ne, že by to nebylo lehké) a ve všem vynikat co nejlépe. Byl dohodnut rozhovor s jedním nejmenovaným studentem (ne, že bychom ho nechtěli jmenovat, ale určitě by se na nás moc zlobil a třeba by s námi už nikdy nepromluvil), který se bohužel nekonal (závada není na zpravodaji!).

Nejdřív něco o anonymovi: přišel do naší třídy až týden po zahájení vyučování a to byla naše třída, jak říká většina profesorů „otrkaná až moc“. S nikým se nebavil, byl to takový třídní chudáček. Po čase se taky

- ✎ Považuješ svůj talent za přítěž? Samozřejmě!
- ✎ Proč vůbec chodíš do školy? To taky nechápu.
- ✎ Bydlíš s rodiči? Ani náhodou!
- ✎ Bydlíš sám? Šílíte, co si o mě myslíte?
- ✎ Kolik hodin týdně trénuješ? Jedna, dvě, tři, ... to chcete po mě moc!
- ✎ Jak k tobě a tvému studiu přistupují rodiče a učitelé? Hmm..., odstupují!
- ✎ Tvoje první láska. Hokejka. (To svědčí o všem ...)

Děkujeme za rozhovor. (Doufejme, že po přečtení neznámým neochotníkem

otrkal a dá se říct, že i zapadl do kolektivu.

Právě tehdy nás napadlo udělat s ním rozhovor, abychom vás uvedli do světa „individuálního studia“.

Nejdříve na nás vychrlil své protesty, ale po dokonalém zpracování souhlasil. To nám pro začátek stačilo. Ovšem, když došlo na domluvu termínu, mlčel jako ryba, vesele kličkoval mezi skříňkami a my za ním. Tímto jsme se rozhodli s jeho rozhovorem a s ním skoncovat.

Ale jak se říká „pomsta bude sladká“ rozhodli jsme se zpracovat otázky pro něj a odpovědět sami. Tady vidíte výsledek naší dvoutýdenní snahy:

nebudeme kličkovat pro změnu mezi skříňkami my!

Banditos

začínají úplně od začátku. Začínají žít nový život. Snaží se být noví, nebýt zbabělí - proč zbabělí? Každý, kdo se postaví novému roku tváří v tvář, je odvážný.

Co z toho všeho tedy plyne? Jen to, že nový rok se bude slavit, dokud tady budeme, že všichni se na nový rok těší a že na Silvestra většina z nás pustí starosti z hlavy. Alespoň na chvíli se všichni společně radujeme.

Takže? Vše nejlepší do roku 1999 vám přeje

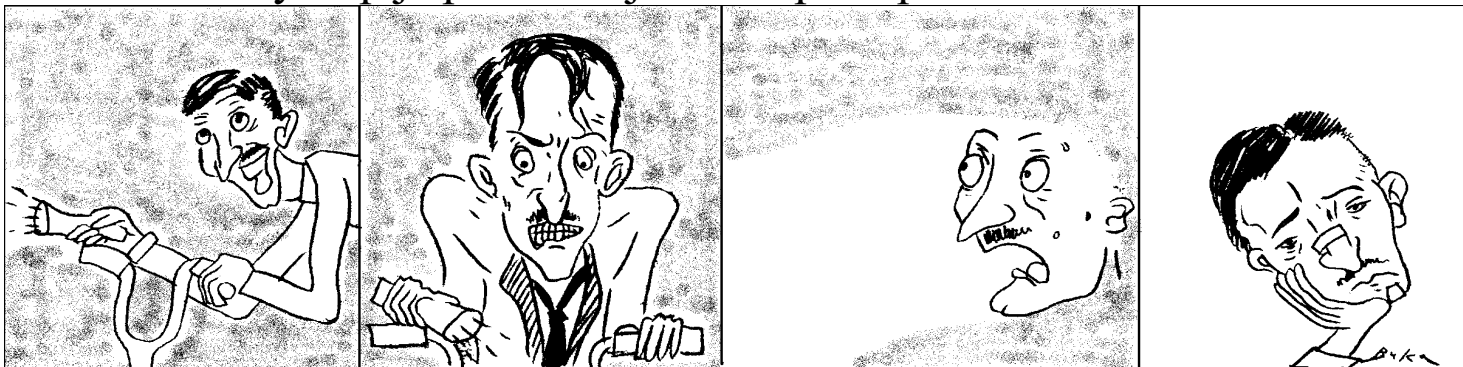
Pepa Mauglí

Mikrobi nemají čas zkoumat biology. (Michaux)

Tvrzení, že člověk je nejušlechtilejší stvoření na světě, si lze vysvětlit tím, že mu to žádné stvoření nevyvrátilo.

(Lichtenberg)

Tento kreslený vtíp je příhodou jednoho pana profesora. Poznáte kterého?

Dárky

Proč píšu zrovna o dárcích? No, možná proto, že nevím, o čem jiném bych mohl psát. Spíš ale proto, že dárky jsou neodmyslitelně spjaty s Vánocemi.

V poslední době jsem u sebe zaznamenal podivnou změnu – doufám, že je to změna k lepšímu. Vzpomínám si, jak jsem si jako malý chlapeček vždycky k vánocům spisoval sáhodlouhé seznamy toho, co bych chtěl dostat. Něco ve smyslu: „Milý Ježíšku, pod stromeček bych chtěl nové kolo – horské, lego 5044, počítačovou hru, hokejku, brusle, auto na vysílačku, atd.“ Prostě věci. Přímo hory věci. Většinou zůstal Ježíšek k mým přáním hluchý a nadělal mi věci, které pro mě neměly valnou cenu. Např.: svetr, šálu, plnicí pero, pravítka, kružítka, apod. Ano, jsou to věci velice praktické a užitečné, ale že bych z nich měl nějakou velkou radost, to se říci nedá. Samozřejmě, že jsem svá

přání nepsal jenom Ježíškovi. Své šance jsem se snažil zvýšit i tím, že jsem podobné seznamy sepisoval i na jmeniny, Den dětí, konec školy, začátek školy a narozeniny. No, kdybych byl holka, možná bych přidal i MDŽ a Den matek.

Od gymnázia se však se mnou stala podivná změna. Seznamy byly čím dál tím kratší a radost z praktických věcí rostla. Nevím, sám to nedokážu vysvětlit. Svedeme to třeba na pubertu nebo něco takového. Chtěli byste vědět, jaké seznamy jsem psal když jsem byl v prváku? Dobře. Bylo to asi takhle: „Drazí rodičové, moc by mě potěšil nový walkman – musíte uznat, že ten starý už je prostě nepoužitelný, dále bych potřeboval pořádné boty na hory – však jste viděli, co mi z chodidly udělaly Prestižky ...“ Vidíte snad ten rozdíl. Jak jsem vysledoval, nebyl jsem jediný, kdo se změnil. I Ježíšek prošel inovací. Začal nadělovat podle

mých představ – tedy alespoň částečně. Takže jsem dostával: nepromokavé šušáky, svetr, papuče, walkman a další věci. Stále to zůstaly praktické a potřebné věci, ale teď jsem z nich měl nefašovanou radost. Nelžu, čestné pionýrské.

Pokrok se nezastavil. Časem jsem se téměř oprostil od hmoty. Jak to myslím? No, pomnu-li, že teď už jsem seznamy nepsal a přání pronášel ve své mysli, změnil jsem druh přání. Myslím, že příklad bude nejlepší: „Bože, prosím, dej mi sílu překonat lidské zlo v každém z nás. A smím-li tě o něco žádat, dej mi trochu lásky. Stačí střípek...“ Nebudu to tady rozepisovat – doufám, že jste pochopili.

Proč tedy píšu tenhle článek. Z prostého důvodu. Sám si nedovedu představit, jakým směrem se budou má přání ubírat dál. Dostal jsem se od mrtvé hmoty až k citům, ale to všechno se dá odvodit. Je to jako ve sci-fi: člověk je nejprve

uvězněn ve svém těle, pak se spojí s technickým pokrokem a vymění tělo za stroj a nakonec existuje už jen jako čistá energie. Ale co je dál? Jak takovýto pokrok pokračuje? Pokračuje vůbec? Co si myslíte vy? Jaká budou asi další přání?

Flash Gordon &
Danken McLaude

Požadovat, aby si někdo zapamatoval vše, co četl, je jako žádat, aby v sobě nosil to, co kdy snědl. Z tohoto žil tělesně a z onoho duševně a stal se prostřednictvím toho tím, čím je.
(Schopenhauer)

SPORT

Ze sportovních výsledků

Okresní kolo ve šplhu

Hoši v sestavě Kaleta, Bocek, Jursa, Szuscik obsadilo hezké 3. místo ze 13 družstev.

V jednotlivých obsadil Kaleta 2. místo a Bocek 3. místo.

Děvčata v sestavě Cieslarová, Rucká, Stonavská, Turoňová skončila 5 z 10 družstev.

Na regionálním kole vytvořil Kaleta školní rekord časem 4,63 s a obsadil 5. místo.

Okresní kolo v košíkové

Ambiciozní a poměrně mladé družstvo v sestavě Tomiczek, Raszka, Jínek, Kurzok, Sirotka, Páleníček, Sekula, Nikolov, Starý, Heczko skončilo na 4. místě z 11 družstev. Naši košíkáři nejdříve ve skupině dvěma nešťastnými porážkami o 1 hod skončili druhí, ale závěrečné boje ve skupině o 4. – 6. místo dopadly výborně a skupinu vyhráli.

Regionální kolo v plavání

V soutěži velmi kvalitní úrovně skončili hoši (Nowak, Jínek, Sklenář, Heczko, Vitásek, Chowaniec) na 3. místě a dívky (Richterová, Nowaková, Štefková, Guziurová, Bujoková, Karczmarcyková) na 4. místě.

Nejlepší jednotlivé výsledky:

- 1. místo - Jínek (50 m delfín - 0:28,1)
- 1. místo - Heczko (100 m znak - 1:09,2)
- 3. místo - Nowak (100 m volný způsob - 1:02,0)
- 3. místo - Nowaková (100 m znak - 1:19,6)

Mgr. Pavel Sikora

Vánoční turnaj v ping-pongu

Dne 22. prosince od 8:00 hod. se konal turnaj v ping-pongu, který byl organizován profesory tělocviku s pojmenováním „Vánoční turnaj“. Hlavním organizátorem byl pan profesor

Mgr. Marcel Gibiec. Hrál se v dívčí a chlapecké kategorii zvlášť.

Na ping-pong se přihlásilo 10 hochů a 12 dívek. Umístění bylo následovné:

z dívek:

- 1.místo - Klusová Katka (1.C)
- 2.místo - Sabelová Renáta (3.A)
- 3.místo - Dvořáková Blanka (3.A)

z chlapců:

- 1. místo - Macura Jan (5.B)
- 2.místo - Przywara Jakub (3.B)
- 3. místo - Kowolowski Vít (4.B)

Kamil Mrázek

Připravované akce

Lyžování: sjezdové 21. 12. 1998
běžkové leden 1999

Florbal únor 1999

Silový víceboj únor 1999

Šplh vysoký několik nabídek, včetně naší školní akce

Mgr. Pavel Sikora

lednový
hokej

8. 1.	Pá	Třinec-Zlín
10. 1.	Ne	Sparta-Třinec
12. 1.	Út	Opava-Třinec
15. 1.	Pá	Karlovy Vary-Třinec
17. 1.	Ne	Třinec-Kladno
19. 1.	Út	Pardubice-Třinec
22. 1.	Pá	Třinec-Jihlava
24. 1.	Ne	Vsetín-Třinec
29. 1.	Pá	Třinec-Slavia

lednový
hokej